

XV

AVGVSTI LAVDES

Strophe Alcaica

Phoebus volentem proelia mē loquī
Victās et urbēs, increpuit lyrā,
Nē parva Tyrrhēnum per aequor
Vēla darem. Tua, Caesar, aetās

Frūgēs et agrīs rettulit ūberēs,
Et sīgna nostrō restituit Iovī,
Dērepta Parthōrum superbīs
Postibus, et vacuum duellīs

Iānum Quirīnī clausit, et ōrdinem
Rēctum et ēvagantī frēna licentiae
Iniēcit, ēmōvitque culpās,
Et veterēs revocāvit artēs,

Per quās Latīnum nōmen et Ītalae
Crēvēre vīrēs, fāmaque et imperī
Porrēcta māiestās ad ortūs
Sōlis ab Hesperīō cubīlī.

Cūstōde rērum Caesare, nōn furor
Cīvīlis aut vīs eximet ōtium ;
Nōn īra, quae prōcūdit ēnsēs,
Et miserās inimīcat urbēs.

Nōn, quī profundum Dānuvium bibunt,
Ēdicta rumpent Iūlia, nōn Getae,
Nōn Sēres, infīdīque Persae,
Nōn Tanain prope flūmen ortī.

Nōsque et profestīs lūcibus et sacrīs,
Inter iocōsī mūnera Līberī,
Cum prōle mātrōnīsque nostrīs,
Rīte deōs prius apprecātī,

Virtūte fūctōs, mōre patrum, ducēs,
Lydīs remixtō carmine tībīīs,
Trōiamque et Anchīsēn et almae
Prōgeniem Veneris canēmus.